

РЕШЕНИЕ

№ 40416

гр. София, 19.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7460** по описа за **2026** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 21508 от 19.06.2026 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 178191 от 04.06.2026 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Ц. В. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. Д. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 10 срещу Решение № 1723 от 15.05.2026 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 104 състав, по НАХД № 17921/2025 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 25-4332-023880 от 19.09.2025 г., издадено от началник група в Отдел „Пътна полиция“-Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение по чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП, както и административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за с рок от 24 месеца“ на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е недопустимо, алтернативно незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че НП не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не е посочен час, място и начин на извършване на нарушението. Изложени са аргументи, че не са представени доказателства за връчването на наказаното лице на редовно издаден и връчен талон за

медицинско изследване, поради което лицето е лишено от възможността да направи медицинско изследване, което би довело до отпадане на наказуемостта на деянието. По отношение на АУАН също е посочено, че не съответства на чл. 42, т. 3 от ЗАНН, като не съдържа фактическо описание на установеното нарушение. Моли са решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Претендират се разноси за две съдебни инстанции. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител е депозирана молба, в която се моли решението на СРС да бъде отменено. Претендират се разноси за две съдебни инстанции.

Ответникът - Отдел „Пътна полиция“-Столична дирекция на вътрешните работи - в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител е постъпило становище, в което се моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Ю., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: На 26.07.2025 г. около 21:50 ч. в С. по бул. С., с посока на движение от бул. К. В. към ул. М., Ц. В. Х. управлява л.а. О. А., рег. [рег.номер на МПС] , като пред бл.173 е спряна за проверка, като отказва да ѝ бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества с техническо средство „Д. Тест-5000“, с фабричен номер ARLK 0001. От полицейските органи е констатирано, че Ц. В. Х. е лишена от право да управлява МПС.

Съставен е АУАН серия GA № 4477912/26.07.2025 г.

Въз основа на АУАН било издадено НП 25-4332-023880 от 19.09.2025 г., издадено от началник група в ОПП-СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за нарушение по чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП, както и административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за с рок от 24 месеца“ на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Правилна е преценката на СРС, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42

и чл. 57 от ЗАНН, като съдържат всички задължителни реквизити, издадените са от компетентни органи и при спазване на законоустановените срокове.

По отношение на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, касационният състав приема, че същото е безспорно установено от съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства, както и от събраните в производството пред СРС доказателства.

Необосновани са възраженията, направени в касационната жалба, че в АУАН и НП липсва фактическо описание на установеното нарушение. От съдържанието на двата е видно, че е посочен час на установяване на нарушението, неговото местоизвършване, както и извършеното от лицето деяние, а именно – отказ да бъде изпробвано с тест за наличие на алкохол в кръвта.

Съгласно чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който не е участвал в пътнотранспортно произшествие и откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че отказът на лицето да бъде тествано за наличие на алкохол в кръвта с тест е самостоятелно нарушение, което е довършено със самия отказ на лицето. Това деяние попада в хипотезата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Следва да бъде посочено, че касационната жалба изрично е заявено, че е налице отказ на лицето да бъде тествано и това обстоятелство не се оспорва.

Направеното възражение, че липсват данни за редовно издаден и връчен на лицето талон за медицинско изследване е необосновано. Без значение за законосъобразността на процесното НП е обстоятелството дали е издаден талон за медицинско изследване и дали е направено такова, тъй като процесното нарушение е довършено с отказа на лицето да бъде тествано с техническо средство, като вече беше посочено в настоящото решение.

Законосъобразно е определена санкцията за установеното нарушение, съобразно цитираната по-горе норма на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

По отношение на нарушението на чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП, касационният състав приема, че същото е безспорно установено от съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства, както и от събраните в производството пред СРС доказателства.

Налице са безспорни доказателства, че лицето е управлявало МПС, след като същото му е било отнето въз основа на Заповед № 25-0346-000122/21.07.2025 г. – справка картон на водача, като и справка № УРИ 4332р-58081/03.08.2025 г., преди извършване на процесната полицейска проверка и съставянето на АУАН.

Съгласно чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, се наказва с глоба 300 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, след като е лишен от това право по съдебен или административен ред. В случая определената глоба е в законоустановения размер.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37, ал. 7 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 66,47 евро /130 лв./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1723/15.05.2026 г. на СРС, НО, 104 състав по НАХД № 17921/2025 г.

ОСЪЖДА Ц. В. Х. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], вх. Б, ет. 2, ап. 18, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 66,47 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.